

saa maa sige, at gennemgaa dette Lovforslag, særlig hvad de mere gennemgribende, mere principielle Spørgsmaal angaar, dels fordi dette jo sømmer sig bedst ved en første Behandling, dels fordi der i det hele taget jo ikke er nogen særlig Grund til — maaske jeg i Forbigaaende vil komme til at medtage et og andet — at dvæle ved visse mindre væsentlige, enkelte Bestemmelser. Men jeg vil kun bede om, at jeg ikke derfor antages for at være enig i alle disse enkelte Bestemmelser, som jeg ikke gør til Genstand for særlig Omtale. Vi have en Inddeling af Lovforslaget her med særlige Overskrifter, og det første Afsnit — **Den personlige Kommuneskat. Skat til Opholdskommunen.** — indeholder jo ikke saa overmaade meget, ja, jeg kunde maaske sige, det indeholder overordentlig lidet, som er afvigende fra, hvad der tidligere har været vedtaget; men der er dog visse Bestemmelser, som det maaske ogsaa vil være velkomment for de ærede Forslagsstillere, at jeg angiver Regeringens Stilling til. Der er for det første Spørgsmaalet om Nedsættelsen af det skattepligtige Ophold fra fire til tre Maaneder, et Forslag, i hvilket jeg vil erklære mig enig. Det har været saaledes, at man i dette Ting har villet gaa væsentlig længere ned, baade til to og en Maaned, og at man fra tidligere Regeringens Side har stillet sig saaledes, at man ikke var utilbøjelig til at gaa med til en Nedsættelse til tre Maaneder, naar man i øvrigt kunde blive enig om en Kommuneskatlov. Dette sidste Standpunkt indtager ogsaa jeg. Jeg mener, at i forskellige Retninger kan en tre Maaneders Varighed betragtes som mere rationel end de fire Maaneder. Selv om det maa gaa noget ud over Kjøbenhavn i Henseende til visse Landliggerkommuner, mener jeg dog, man bør gaa dertil. — Jeg havde tænkt mig, at man i § 1 vilde have forandret det Ord: „fordele“, som gælder i den nuværende Lovgivning, men som er urigtigt, at man vilde forandre dette, hvor der er Tale om en Person, der har skattepligtigt Ophold i flere Kommuner. Han sættes i Virkeligheden i Skat i hver Kommune for sig, og saa bliver der jo ikke Tale om nogen Fordeling af Skatten, men kun om en Fastsættelse af den. Jeg henleder Opmærksomheden paa dette Punkt. — Jeg tror, det havde været godt, om man havde taget Hensyn til visse Højesteretsafgørelser om Hustruer, der have Særformue, og om fraskilte Hustruers Skattepligt, som saa vel ogsaa burde have Plads i § 1. — §§ 3—6 ere jo Forslag, som i sin Tid ordlydende,

hvis jeg ikke tager fejl, ere stillede af afdøde Indenrigsminister Ingerslev, og hvis Opgave det er at tilvejebringe en Lighed mellem Reglerne for tilflyttede i Kjøbenhavn efter Loven af 1887 og Reglerne i Landets øvrige Kommuner, hvor der nu er en Uoverensstemmelse til Stede, som vil blive fjernet, naar disse Bestemmelser blive vedtagne. De give derfor ikke Anledning til nogen yderligere Bemærkning. Jeg tror, det vil være femte eller sjette Gang, de ville blive vedtagne i dette Ting, naar vi komme til at vedtage dem denne Gang, saa Nyhedens Interesse have de jo ikke. — Derimod vilde det maaske være godt i § 6 at gøre en Tilføjelse for det Tilfælde, at en afdøds Næring bliver fortsat af Boet, om, at i saa Fald det paa gældende Bo skulde blive skattepligtigt fra den 1ste i næste Maaned. Det er noget, der har været fremme særlig i det andet Ting, og jeg tror, det er en Tilføjelse, som det vil være rigtigt at gøre.

Men hele dette første Afsnit om Skatteophold i Kommunen er jo af mindre Betydning, ganske særlig naar vi se hen til det næste Afsnit: *Skat til Erhvervs-kommunen*, med de Bestemmelser, som ere inddholdte i §§ 7—11, af hvilke naturligvis § 7 og § 11 efter deres Indhold ere af overvejende Betydning. Jeg vil om disse Bestemmelser, som behandle den mellemkommunale Beskatning, gerne udtrykke mig med stor Varsomhed, thi det er en given Sag, at der ikke vil kunne tilvejebringes nogen Ordning af dette Forhold, som man maatte kunne sige er, for at bruge et Udtryk, som den ærede Ordfører har brugt om Lovforslagene i det hele, ideal. Det kan man ikke, og jeg tror, at den ærede Ordfører vil være den første til at indrømme mig, at dette ikke vil kunne lade sig gøre paa Grund af den fuldstændig forskellige Skattebasis, som gælder for Landets forskellige Dele. Jeg har allerede i anden Anledning kortelig berørt det i Dag. Forholdet er jo, at medens i Landdistrikterne den personlige Skat er et Minimum, en ringe Del af den samlede Beskatning, er i Købstæderne den personlige Skat ganske overvejende, medens derimod faste Ejendomsskatter ere af ganske underordnet Betydning, og Kjøbenhavn indtager jo en Slags Mellemstilling mellem disse to. Nu er det kun den personlige Skat, som skal komme til Deling; Mandens virkelige hele Skattebyrde er det ikke muligt at gøre til Genstand for den mellemkommunale Beskatning. Men da altsaa hans personlige Skat i den Grad er afhængig af